

گزارشی از

فعالیت‌های قرآن پژوهی بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی

تهیه و تنظیم: محمد فرجزاد

مقدمه

قرآن مجید، وحی نامه اعجاز آمیز الهی است که به زبان عربی، به عین الفاظ توسط فرشته امین وحی جبریل، از جانب خداوند و از لوح محفوظ، بر قلب و زبان پیامبر اسلام ﷺ هم اجمالاً به یک بار هم تفصیلاً در مدت بیست و سه سال نازل شده است و حضرت آن را برو گروهی از اصحاب خود خوانده است و کاتبان وحی (از میان اصحاب) آن را با نظرات مستقیم و مستمر حضرت نوشته اند و حافظان بسیار هم از میان اصحاب آن را حفظ و به تواتر نقل کرده اند. قرآن در عصر پیامبر ﷺ مکتوب بوده است. بر این اساس علوم قرآنی، علومی است که پیرامون و بر محور قرآن شکل گرفته و رشد کرده است و هدف آن شناخت همه شئون مربوط به قرآن، اعم از تاریخ و تفسیر و صورت و محتوا و نهایتاً استفاده بهتر از قرآن در حوزه علوم شرعی و معارف دینی است (قرآن پژوهی، بهاءالدین خرمشاهی، ص ۳ و ۷۲).

بنابر اهمیت و نقش قرآن مجید به عنوان اساس قانونی و قانون اساسی ما و سنگ بنای تمدن و فرهنگ اسلامی، تحقیق و بحث درباره قرآن و مباحث آن برای اشاعه این آیین الهی ضروری است. از این رو، با طلوع خورشید تابناک انقلاب شکوهمند اسلامی ایران، به عنوان طلیعه‌ای فرخنده بر خیزش همگانی مسلمانان در تمامی زمینه‌های علمی و اجتماعی، امکانات گسترده‌ای در دسترس فرزانگان و دانشمندان گذاشته شد که با بهره‌گیری از آن، تکاپوی خجسته‌ای در زمینه مباحث قرآنی را سامان دهند.

اهداف و وظایف بنیاد پژوهش‌های اسلامی

آستان قدس رضوی در پرتو عنایت حضرت ثامن الأئمه علی بن موسی الرضا علیه آلاف التّحیة والثّناء و با الهام از سخن حکیمانه قافله سالار انقلاب بزرگ اسلامی و بنیادگذار جمهوری اسلامی ایران حضرت امام خمینی قدس سره الشریف در معرفی آستان قدس به عنوان مرکز ایران اسلامی، سهم فراوانی بر عهده خویش احساس کرد و از این رو به منظور تحقق آرمان‌های گران قدری، هم چون نشر حقایق قرآن مجید و گسترش معارف والاً اهل‌البیت (ع)، پی‌ریزی مؤسسه‌ای با نام «بنیاد پژوهش‌های اسلامی» را در برنامه کاری خویش گذارد.

مهم‌ترین وظایف و هدف‌های بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی در قالب هشت محور ذیل خلاصه می‌شود:

۱. جذب پژوهشگران علاقه‌مند به فرهنگ اسلامی از میان دانشوران حوزه و دانشگاه و به کارگیری آنان در قالب گروه‌ای پژوهشی.
۲. ایجاد زمینه‌های مناسب همکاری میان حوزه و دانشگاه، به عنوان دو مرکز مهم آموزش و پژوهش.
۳. تأليف و تدوين آثاری در راستای تبلیغ مبانی اسلام و ارتقای سطح آگاهی دینی مردم.
۴. احیای آثار علمی دانشمندان اسلامی گذشته از راه تصحیح و تحقیق نسخه‌های خطی.
۵. ترجمه نگاشته‌های اندیشوران اسلامی و خاورشناسان برای آشنایی ایرانیان با اندیشه‌های اسلامی دیگران، نیز ترجمه کتاب‌های اسلامی فارسی به دیگر زبان‌ها.
۶. احیاء و گسترش هنرهای اصیل اسلامی و نشر آثار نفیس هنری محفوظ در گنجینه آستان قدس رضوی.
۷. برپایی همایش‌های علمی و تخصصی به منظور شناساندن زمینه‌های ناشناخته فرهنگ اسلامی.
۸. برقراری ارتباط با نهادهای فرهنگی داخلی و خارجی و همکاری علمی و پژوهشی با آنان در راستای اهداف بنیاد.

انتشارات بنیاد پژوهش‌های اسلامی

بنیاد پژوهش‌های اسلامی از آغاز تأسیس در سال ۱۳۶۳ تا کنون (آذر ۱۳۷۴) در حوزه علوم قرآنی و مباحث مربوط به آن، تعداد ۱۸ عنوان کتاب چاپ و منتشر کرده است و تعدادی

نیز در آستان نشر است. این آثار که به همت استادان حوزه و دانشگاه پدید آمده است، بعضاً به عنوان کتاب‌های برگزیده سال جمهوری اسلامی ایران و یا کتاب‌های برگزیده دانشگاهی تشویق شده است و سرانجام در پرتو توجه به قرآن و دیگر علوم اسلامی، مجموعه انتشارات آستان قدس رضوی به عنوان ناشر نمونه سال ۱۳۷۴ برگزیده شده است. از این‌رو، برای اطلاع رسانی به محققان و قرآن پژوهان گرامی، مجموعه انتشارات بنیاد پژوهش‌های اسلامی در حوزه قرآن و مباحث مربوط به آن، به ترتیب تاریخ انتشار در ذیل معرفی و تقدیم خوانندگان می‌شود:

سال ۱۳۶۵ : روض الجنان و روح الجنان. تألیف ابوالفتوح رازی؛ تصحیح محمد جعفر یاحقی، محمد مهدی ناصح؛ ج ۱-۵ و ۹-۱۷.

تفسیر روض الجنان و روح الجنان معروف به تفسیر ابوالفتوح رازی، قدیمی ترین تفسیر فارسی شیعه است. پاره‌ای از اختصاصات این تفسیر به اجمال از این قرار است: ۱. شواهد شعری اعم از فارسی و عربی در آن بسیار آمده است. ۲. جنبه کلامی این تفسیر مانند تفسیر طبری معتدل و متوسط است. ۳. احادیث منقول در این تفسیر، عمدتاً احادیث و اخباری است که از امامان معصوم علیهم السلام روایت شده است.

این طبع و تصحیح جدید بر مبنای چندین نسخه خطی کهن و با کاربست روش تصحیح علمی با تنظیم انواع فهرست‌های لازم تهیه می‌گردد. تاکنون مجلدات ۱ تا ۵ و ۹ تا ۱۷ منتشر شده است و تصحیح و طبع سایر مجلدات بیست گانه آن به تدریج ادامه دارد. سنت‌های اجتماعی در قرآن کریم. تألیف احمد حامد مقدم، ۱۶۰ ص.

در این اثر بر اساس روش استنادی، آیاتی که به گونه‌ای بیانگر سنت‌های اجتماعی هستند، استخراج شده و پس از طبقه‌بندی موضوعی، ضمن مراجعه به تفاسیر مختلف (المیزان، مجمع‌البیان و المتنار) نظر مفسران، تجزیه و تحلیل شده است. ضمناً از کتاب‌های مختلفی که به نحوی با موضوع قانون‌مندی‌های اجتماعی مربوط می‌شود، در این کتاب استفاده شده است.

سال ۱۳۶۶ : دراسات فنية في قصص القرآن الكريم (عربی). تألیف محمود بستانی، ۷۵۰ ص [ترجمه فارسی با عنوان: پژوهشی در جلوه‌های هنری داستان‌های قرآن].

سال ۱۳۶۷ : تفسیر و توضیح کلمات قرآن. تألیف حسین بن محمد مخلوف؛ ترجمه حسین علی انصاری راد، ۲۸۷ ص.

این اثر یکی از کتاب‌های مفردات قرآن است که برخی از الفاظ قرآن را با اندکی تفسیر و توضیح (به ترتیب سور و آیات قرآنی، نه به شکل الفبایی) معنی کرده است. هدف مؤلف،

شرح و توضیح الفاظ و عبارات قرآن بوده است، بنابراین، از ترجمه لفظ به لفظ واژه‌های قرآنی پرهیز شده است.

قرآن و روانشناسی، تألیف محمد عثمان نجاتی؛ ترجمه عباس عرب، ۳۸۰ ص.

مؤلف حقایق و مفاهیم روان شناختی را که در قرآن کریم آمده به صورت موضوعی جمع آوری کرده تاباره‌جویی از آیات قرآن بتوان به تکوین ساختی راستین و رفتار صحیح انسانی دست یافت.

سال ۱۳۶۸ : *قواعد القراءة* (عربی). تألیف محمد بن یحیی بن حسن؛ تصحیح قاسم نوری، ۱۰۸ ص.

این کتاب در فضیلت آیات و سوره‌هایی است که خواندن روزانه آن‌ها برای دفع آفات و گرفتاری‌های زندگی مستحب است.

سال ۱۳۷۰ : معجزه‌بزرگ. پژوهشی در علوم قرآنی. تألیف محمد ابوزهرا، ترجمه محمد ذبیحی، ۷۲۸ ص.

این کتاب تألیف یکی از استادان دانشگاه الأزهر است که با بهره گیری از متون پایه‌ای و معتبر گذشته در زمینه اعجاز قرآن کریم دست نامه‌ای دانشگاهی فراهم کرده است. همچنین مباحث دیگری چون احکام فقهی قرآن، تفسیر قرآن و قرائت قرآن با غنایه آن افزوده شده است.

سال ۱۳۷۱ : پژوهشی در جلوه‌هایی هنری داستان‌های قرآن. تألیف محمود بستانی؛ ترجمه محمد حسین جعفرزاده، ۲ ج.

در این کتاب جنبه‌های هنری و فکری داستان‌های قرآن بررسی شده است. از این رو اغلب داستان‌ها به همان ترتیبی که در سوره‌های قرآن جای دارند، آمده است اعم از این که آن داستان مستقل‌اً متن کامل سوره‌ای باشد، مانند داستان یوسف و نوح یا آن که جزیی از یک سوره محسوب شود. نیز اعم از آن که یک بار در قرآن ذکر شده یا چند بار آمده باشد.

درآمدی بر آواشناسی زبان عربی و تجوید قرآن. تألیف بهمن زندی، ۱۱۷ ص.

این پژوهش به منظور آشنایی مخاطبان با نوشتار زبان عربی و تجوید قرآن از دیدگاه علم زبان‌شناسی فرآهم آمده است. علاوه بر آن در آموزش زبان عربی و قرآن در سطح دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه کاربرد دارد.

روش حفظ قرآن کریم. تألیف کاظم گرامی، ۴۵ ص.

این اثر حاصل تجربه‌های علمی و عملی مؤلف در زمینه حفظ و قرائت قرآن مجید است. ضرورت، هدف، مراحل و شیوه‌های حفظ و نگهداری محفوظات از مباحث عمده این کتاب است.

شگفتی هایی از اعجاز در قرآن کریم. تألیف محمد جمال الدین افندی؛ ترجمه حسین میردامادی، ۲۱۱ ص.

در این کتاب به موضوع اعجاز علمی قرآن از زاویه علوم فضایی، هیئت و نجوم پرداخته شده است. براین اساس مؤلف آیات شریفه قرآن و اشارات و تلمیحات زیبای قرآنی را در مقوله علوم فضایی و فلکی به صورت مناسب با یافحث، استخراج و تنظیم کرده است. سال ۱۳۷۲ : خودشید تابان در علم قرآن. تألیف علی محدث خراسانی؛ تحقیق و اضافات احمد محدث خراسانی، ۴۰۸ ص.

چاپ اول کتاب مذکور که در ربیع الآخر ۱۳۶۶ هجری قمری به چاپ رسیده است. اکنون با ویرایش و تغییرات جدید به خوانندگان عرضه می شود. پیکرۀ اصلی آن معرفی قرآن و بیان اعجاز این کلام آسمانی است. مباحث دیگر آن توحید و آرای فیلسوفان و صوفیان؛ نیز درک خداوند از راه طبیعی است.

شرح و تفسیر لغات قرآن بر اساس تفسیر نمونه. تألیف و تحقیق جعفر شریعتمداری، ۲ ج. کلمات و مفردات قرآن بر اساس دوره تفسیر نمونه. تألیف جمعی از فضلای قم با نظرات ناصر مکارم شیرازی. به شیوه الفبایی تلخیص و فهرست بندی شده است. همچنین مفاهیم، کاربرد و ریشه هر یک از واژگان با استفاده از دیگر منابع تکمیل و اضافه شده است. فرهنگنامه قرآنی : تألیف گروه فرهنگ و ادب؛ زیر نظر محمد جعفر یاحقی، ۳ ج.

این اثر، واژه نامه ای از برابر نهادهای فارسی در برابر کلمات، اصطلاحات و تعبیرات قرآنی است که بر مبنای عبارات ترجمه تحت الفاظ و بین السطور قدیم ۱۴۲ قرآن خطی ترجمه دار گردآوری، مرتب، مدون و الفبایی شده است. این ترجمه نامه فرهنگ وار دست نامه ای برای مترجمان قرآن کریم و علاقه مندان به ادب و فرهنگ اسلامی است.

سال ۱۳۷۳ : برگهای زرین از قرآن های نفیس آستان قدس رضوی. تذهیب: کریم صفائی و دیگران؛ عکس: بهمن جلالی؛ صفحه آرایی: فوزی حسن تهرانی، ۲۸ تصویر. این آلبوم کوششی برای معرفی بخشی از نفایس قرآنی موجود در گنجینه قرآن های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز استاد آستان قدس رضوی است. در این دفتر تعداد ۲۸ تابلو نفیس برگزیده به صورت زیبایی با درنظر گرفتن امور گرافیکی خاص این مجموعه چاپ شده است و در دسترس علاقه مندان گذاشته شده است.

کتاب شناسی جهانی ترجمه ها و تفسیر های چاپی قرآن مجید به شصت و پنج زبان. (۱۵۱۵ - ۱۹۸۰)؛ فرآهم آورده عصمت بینارق، خالدارن. ترجمه و نگارش محمد آصف فکرت، ۳۵۹ ص.

این کتاب شناسی نخستین کوشش برای جمع آوری اطلاعات کتاب شناختی ترجمه‌ها و تفسیرهای چاپی قرآن در سطح جهانی است. این مجموعه زیر نظر پروفسور اکمل الدین احسان اوغلو، به همت همکاران او در مرکز بررسی‌های تاریخ، هنر و فرهنگ اسلامی ترکیه فراهم آمده است.

در این کتاب شناسی ابتدا تاریخچه کوتاهی از زبان ترجمه، سپس متن‌های کامل قرآن‌های مترجم و بعد پاره‌ها و گزینش‌های هر زبان به ترتیب نام مترجمان قرآن آمده است. مترجم به منظور تکمیل ترجمه‌های فارسی تکلمه‌هایی با عنوان «شماری دیگر از ترجمه‌ها و تفاسیر فارسی که در متن انگلیسی ذکر نشده است» به این اثر افزوده، علاوه بر آن از تکرار برخی مدخل‌های متن اصلی که به واسطه چاپ‌های مکرر یک قرآن رخ داده با استفاده از نشانه‌های ویژه‌ای جلوگیری کرده است.

سال ۱۳۷۴ : الجمان فی تشیبهات القرآن. تألیف عبدالله بن محمد ابن ناقیا بغدادی؛ ترجمه و تحقیق علی میرلوحی، ۵۸۴ ص.

کتاب درباره علم بلاغت و تشیبهات قرآنی است که بر حسب ترتیب سور و آیات تشیبهات ملحوظ شده است. در هر آیه‌ای که در آن این فن بلاغی (تشییه) هست، همراه شرح و توضیع تشییه آن آیه و مقایسه با سایر تشیبهات قرآنی آمده است. علاوه بر آن، از اشعار عربی نیز برای این تشیبهات شاهد آورده است.

گیاهان در قرآن. تألیف محمد اقتدار حسین فاروقی؛ ترجمه احمد نمایی، ۱۵۲ ص.

این کتاب حاصل بررسی دقیق و شناسایی نام گیاهانی است که در قرآن کریم ذکر شده است همراه توضیحات مؤلف درباره نام‌های متداول و علمی، اشارات قرآنی و تفسیر و شرح علمی- تاریخی گیاهان قرآنی است.

آثار قرآنی در شُرف نشر

سیاهه الفباگی پاره‌ای از طرح‌ها و تأثیفات قرآنی پایان یافته و یا در آستانه نشر بنیاد پژوهش‌های اسلامی به منظور اطلاع خوانندگان و محققان علوم قرآنی در ذیل آمده است:

تاج التراجم فی التفسیر للآباء. تألیف ابوالمظفر طاهر اسفرائی مشهور به شهفور (متوفی ۴۷۱ق)؛ تصحیح و تحقیق علی اکبر الهی خراسانی، نجیب مایل هروی. تفسیر پارسی که با احتساب ترجمه تفسیر طبری دو مین تفسیر زبان فارسی است. مؤلف قرآن مجید را در چهار جزء، تفسیر و تبیین کرده و طی مقدمه‌ای تراجم قرآن مجید به زبان فارسی را که پیش از او

فراهم شده بود، نقد و بررسی کرده است. زبان نوشتاری این تفسیر با زبان مردمانه فارسی قرن پنجم آمیخته به گونه‌ای که هنوز برای فارسی زیبانان مفهوم و گویاست.

ترجمه تفسیر جوامع الجامع. تألیف امین الاسلام ابوعلی فضل بن حسن طبرسی؛ ترجمه احمد امیری شادمهری، حبیب روحانی، ج ۱ و ۵.

تفسیر دوض الجنان و روح الجنان. تألیف ابوالفتوح رازی؛ به تصحیح محمد جعفر یاحقی، محمد مهدی ناصح، ج ۷-۸ و ۲۰-۲۱.

الریادة والاحسان فی علوم القرآن. تألیف محمد بن احمد بن سعید المعروف بعقیلۃ (متوفی ۱۱۵ق)؛ تصحیح و تحقیق علی اکبر الهی خراسانی.

شرح و تفسیر لغات قرآن بر اساس تفسیر نمونه. تألیف جعفر شریعتمداری، ج ۳.

قرآن مجید به خط زیبای امین رشدی. با تصحیح کامل و تذهیب و رسم الخط مناسب برای فارسی زیبانان.

مصحف نویسی در تمدن اسلامی، از سده نخست تا عصر چاپخانه. تألیف و تحقیق نجیب مایل هروی.

المعجم فی فقه لغة القرآن و سریلاخته. تألیف گروه قرآن؛ زیرنظر محمد واعظ زاده خراسانی. این کتاب که به موضوع فقه لغت قرآن و اسرار بلاغت آن مربوط می‌شود، حاصل کار جمعی از دانشمندان گذشته نظری راغب اصفهانی، شیخ طوسی، علامه زمخشri، علامه طباطبائی و دیگر علمای دینی در آن جمع آوری و تنظیم شده است. سیر کار تدوین این اثر به صورت اجمالی در سه مرحله خلاصه می‌شود: ۱. گردآوری و انتخاب تفاسیر معتبر و مهم قرآن از دانشمندان قدیم و جدید شامل بیش از سی دوره تفسیر. نیز تهیه و گزینش کتاب‌های مهمی در حوزه مفردات قرآن، معانی قرآن، و ... جز آن. ۲. برگه نویسی همه واژگان قرآن و نکات بلاغی و لطایف مربوط به آن از کتاب‌های گزیده. از مرحله قبل تا کنون بیش از دویست هزار برگه فرآهنمده است. ۳. تدوین کتاب بر مبنای جهاتی درباره هر کلمه مانند ریشه لغات، النصوص اللغویة، النصوص التفسیریة، الوجه والنظائر، الأصول اللغویة، الاستعمال القرائی و سرانجام مقدمه‌ای تحت عنوان «أسالیب القرآن» پیرامون الفاظ، معربات، روش و اقسام کلام.

مقالات ها و گزارش های قرآن پژوهی مجله مشکوک

بخشی از فعالیت های قرآن پژوهی بنیاد پژوهش های اسلامی در قالب مقاله تحقیقی در فصل نامه علمی، دینی و فرهنگی مشکوک عرضه شده است که سیاهه کامل این مقاله ها از او لین

- شماره تا شماره چهل و هفت به ترتیب الفبای مؤلفان در ذیل آمده است:
- آصف فکرت، محمد «احسن القصص: ترجمه سوره مبارکة یوسف از یک نسخه کهن» ش ۴۵ (زمستان ۱۳۷۳) : ۳۴-۵۱.
- احمدی بیرجندی، احمد «جلوه‌هایی از اعجاز قرآن در ادب فارسی» ش ۴۶ . (بهار ۱۳۷۴) : ۴۶-۳۵.
- «شمایی از فضایل علی» در کتاب روض الجنان و روح الجنان مشهور به تفسیر ابوالفتوح رازی»، ش ۴۵ (زمستان ۱۳۷۳) : ۵۲-۶۷.
- الهی خراسانی، علی اکبر «بحثی درباره بسم الله» ش ۲۱ (زمستان ۱۳۶۷) : ۳۸-۴۹.
- انجوی نژاد، محمد «هجرت در قرآن» ش ۲۶ (بهار ۱۳۶۹) : ۶۱-۷۴.
- تجلیل، جلیل «آشنایی با تصویر فنی، نمایش هنری در قرآن» ش ۱۲ و ۱۳ (پاییز و زمستان ۱۳۶۵) : ۱۳-۲۵.
- ثامنی، جعفر «معرفی کشف الآیات دست نویس به خط سلمان بن عبدالباقي» ش ۱۰ (بهار ۱۳۶۵) : ۱۴-۵۹.
- حامد مقدم، احمد. «جنگ از دیدگاه قرآن». ش ۷ (بهار ۱۳۶۴) : ۱۰۹-۱۳۸.
- «سنت‌های اجتماعی در قرآن کریم» ش ۱۱ (تابستان ۱۳۶۵) : ۲۷-۴۴.
- «طرح جامعه شناسی در قرآن کریم» ش ۲۵ (زمستان ۱۳۶۸) : ۱۹-۴۸.
- حایری کرمانی، حسین «مقدمه‌ای بر ترجمه قرآن و قرآن‌های مترجم» ش ۴۷ (تابستان ۱۳۷۴) : ۵۹-۶۶.
- حمید محسن، نبیل. «توازن عددی در قرآن کریم» ترجمه حسین صابری، ش ۳۹ (تابستان ۱۳۷۲) : ۱۷-۲۵.
- ریشه، محمود «اعجاز علمی در قرآن» ترجمه علی عبدالحمیدی ش ۳۰ (بهار ۱۳۷۰) : ۲۶-۳۰.
- سیدعلوی، ابراهیم. «روش تفسیر استاد علامه طباطبائی در المیزان»، ش ۳۸ (بهار ۱۳۷۲) : ۱۱-۲۶.
- «نفاق و منافقان در قرآن کریم»، ش ۳۵ (تابستان ۱۳۷۱) : ۱۲-۲۵.
- سیدی، حسین. «قرآن در آیینه مثنوی»، ش ۴۶ (بهار ۱۳۷۴) : ۴۷-۵۶.
- شاکری، رمضانعلی. «گزاره‌ای از قرآن‌های خطی و اسناد باز یافته کتابخانه آستان قدس رضوی»، ش ۹ (زمستان ۱۳۶۴) : ۵۱-۶۷.

- شلتوت، محمود «معرفی تفسیر مجتمع البیان» ترجمه حمید رضا آذیر، ش ۳۰ (بهار ۱۳۷۰): ۲۵-۱۳.
- صالح عضیمه، د. «اصطلاحات قرآنی» ترجمه حمید رضا آذیر، ش ۱۵ (تابستان ۱۳۶۶): ۳۰-۳۵.
- صانعی، مهدی «حج از دیدگاه قرآن»، ش ۸ (تابستان ۱۳۶۴): ۵۹-۸۱.
«شهید در قرآن» ش ۲۷ (تابستان ۱۳۶۹): ۴۲-۲۴.
- صدرالافضل، مرتضی حسین «تفسیر علمای امامی در شبہ قاره هند و پاکستان» ترجمه محمد هاشم، ش ۱۰ (بهار ۱۳۶۵): ۸-۲۹.
- «شیوه های تفسیر قرآن کریم در هند و پاکستان» ترجمه محمد هاشم، ش ۱۱ (تابستان ۱۳۶۵): ۱۲-۳۶.
- ضیایی، علی اکبر «روش های تبلیغی حضرت موسی در قرآن»، ش ۳۶ و ۳۷ (پاییز وزستان ۱۳۷۱): ۷۰-۴۳.
- علوی مقدم، محمد «بحثی درباره کتاب الفوائد المشوق الى علوم القرآن و علم البیان»، ش ۳ (تابستان ۱۳۶۲): ۴۱-۹.
- «بحثی درباره کتاب مطول سعد الدین تفتازانی، و تأثیر آن در کتب بلاغی»، ش ۵ (تابستان ۱۳۶۳): ۴۱-۴۱؛ ش ۶ (زمستان ۱۳۶۳): ۸۷-۶۲.
- «بدیع القرآن، ابن ابی الاصبع»، ش ۹ (زمستان ۱۳۶۴): ۹-۵۱.
- «بلاغت قرآن کریم»، ش ۲ (بهار ۱۳۶۲): ۶۱-۹۹.
- «تأثیر قرآن در شعر سنایی»، ش ۱۶ (پاییز ۱۳۶۶): ۲۴-۶۸.
- «تفسیر در قرن ۱۴ ش»، ش ۱۴ (بهار ۱۳۶۶): ۱۹-۴۳.
- «سر بلاغی تکرار در آیات قرآن»، ش ۴ (بهار ۱۳۶۳): ۳۳-۷۷.
- «قاضی عبدالجبار و بلاغت قرآن»، ش ۱۰ (بهار ۱۳۶۵): ۴۵-۷۹.
- «قرآن کتاب هدایت»، ش ۳۱ (بهار ۱۳۷۰): ۲۷-۴۱.
- «نمونه هایی از بلاغت قرآن مجید در تفسیر طبری»، ش ۲۹ (زمستان ۱۳۶۹): ۱۱-۲۵.
- قیصری، ابراهیم. «تعییرات عرفانی بسم اللہ الرحمن الرحیم در کشف الاسرار مبیدی»، ش ۳۳ (زمستان ۱۳۷۰): ۱۷-۲۴، ش ۳۴ (بهار ۱۳۷۱): ۱۴-۴۹.
- مدرسی، حسن «آدم و شجرة منهیة»، ش ۳۶ و ۳۷ (پاییز و زستان ۱۳۷۱): ۷۱-۹۳.
- «شجرة مبارکة زیتونه تجلیگاه نور هدایت»، ش ۴۳ (تابستان ۱۳۷۴): ۳۹-۵۴.

- مدیر شانه چی، کاظم. «قرآن‌های چاپی»، ش ۲ (بهار ۱۳۶۲): ۱۲۷-۱۷۴.
- «نسخه‌های کهن قرآن مجید»، ش ۴ (بهار ۱۳۶۳): ۹۶-۱۲۷.
- مشايخ فردینی، محمد حسین «نامه‌ای درباره شیوه‌های تفسیر»، ش ۱۲ و ۱۳ (پائیز و زمستان ۱۳۶۵): ۲۴۹-۲۵۱.
- مشایی (شهاب)، محمد رضا. «معنای نفس در آیه مباہله و معنای مولی در حدیث عدیر: سخنی پیرامون مقاله امامت در قرآن و سنت»، ش ۴۴ (پائیز ۱۳۷۳): ۴۹-۲۶.
- مؤذن جامی، محمد مهدی «درآمدی زیبا-سبک شناختی بر حسن مطلع در قرآن»، ش ۳۶ و ۳۷ (پائیز و زمستان ۱۳۷۱): ۱۶-۴۲.
- ناصح، محمد مهدی. «مقایسه ترجمه آیات در دو تفسیر ابوالفتوح رازی و ترجمه تفسیر طبری»، ش ۲۸ (پائیز ۱۳۶۹): ۱۲۶-۱۴۲.
- ناصح، محمد مهدی؛ محمد جعفر یاحقی. «اصلی در تصحیح انتقادی تفسیر ابوالفتوح رازی»، ش ۶ (زمستان ۱۳۶۳): ۹-۲۵.
- نعمیمی، جواد «امامت در قرآن و سنت»، ش ۳۹ (تابستان ۱۳۷۲): ۳۶-۶۳.
- واعظ زاده خراسانی، محمد «تأثیر قرآن در جنبش فکری، نهضت علمی، تمدنی و تکامل بشر»، ش ۴۲ (بهار ۱۳۷۳): ۲۱-۴۴.
- «جهاد به مال و جان در قرآن»، ش ۱۶ (پائیز ۱۳۶۶): ۱-۲۴.
- «سخنی پیرامون تفسیر المیزان»، ش ۳۲ (پائیز ۱۳۷۰): ۲۵-۳۶.
- «مقدمه‌ای بر ترجمه تفسیر جوامع الجامع طبرسی»، ش ۳۵ (تابستان ۱۳۷۱): ۴-۱۱.
- یاحقی، محمد جعفر «دُرّ مکنون (قرآن مترجم ۷۵۹)»، ش ۱ (پائیز ۱۳۶۱): ۱۴۵-۲۰۷.
- «دست‌نویسی نفیس از تفسیر رازی»، ش ۳ (تابستان ۱۳۶۲): ۱۶۰-۱۸۸.
- «طبری و ابوالفتوح»، ش ۲۸ (پائیز ۱۳۶۹): ۱۶-۲۵.
- «گوهری همچنان نفیس»، ش ۲۰ (پائیز ۱۳۶۷): ۳۱-۳۵.
- [معرفی قرآن خطی نفیس به خط علی بن حمزة بن علی البزار].

